Dosarul nr. 4r-112/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25169320-05-4r-24022026 judecător Ghidirim Sofia
judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

15 aprilie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele lui Haruța Vasile împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravențională intentată în privința lui Haruța Vasile învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 01 decembrie 2025, de către agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Plop Ana a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 405727, în privința cet. Haruța Vasile, în baza art. 318[1] Cod contravențional, pentru faptul că la data de 29 noiembrie 2025, ora 00:20, Haruța Vasile a încălcat prevederile ordinului de restricție de urgență nr. 2025400152, eliberat la data de 22 noiembrie 2025, pe termen de 10 zile, prin faptul că la data de 29 noiembrie 2025, în jurul orelor 00:20, ultimul a revenit la domiciliul victimei cet. *****, care este mama acestuia, din sat, *****, r-nul Cimișlia. (f.d.18)

În conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, materialele cauzei contravenționale au fost remise instanței de judecată pentru examinare cu

propunerea de a se aplica lui Haruța Vasile sancțiunea sub formă de arest contravențional.

2. Poziţia instanţei de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, s-a recunoscut vinovat Haruța Vasile în comiterea contravenției prevăzută de art. 318[1] Cod contravențional și s-a sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Hotărârea privind munca neremunerată în folosul comunității și dispoziția de executare s-a dispus a fi trimise organului de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul, care în cel mult 15 zile, urmează să asigure executarea pedepsei. (f.d.43-44)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 05 februarie 2026, avocatul Bîcos Ștefăniță acționând în interesele lui Haruța Vasile, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond supra indicate a înaintat recurs asupra acesteia solicitând: casarea integrală a hotărârii din 30 ianuarie 2026; rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care procesul contravențional pornit împotriva lui Haruța Vasile, să fie declarat nul în temeiul art. 445 Cod Contravențional sau să fie încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, - nu există faptul contravenției. (f.d.47-49)

În motivarea cererii de recurs a indicat că, soluția primei instanțe este emisă pripit, și este pasibilă casării integrale cu emiterea unei noi soluții potrivit regulilor stabilite de prima instanță, prin care procesul contravențional pornit împotriva lui Haruța Vasile să fie încetat pe motivul că nu există faptul contravenţiei sau declarat nul în temeiul art. 445 Cod Contravențional.

Menționează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție s-a constatat lipsa semnăturii victimei și nici nu există o mențiune expresă asupra refuzului sau asupra imposibilității de a semna.

Având în vedere că în speță procesul-verbal nu a fost adus la cunoștința părții vătămate și nu este semnat de aceasta, consideră că actul este lovit de nulitate absolută, fiind compromisă validitatea actului de sesizare și drepturile fundamentale de apărare, iar instanța neîntemeiat nu a declarat nul procesul contravențional pe motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Susține că, că în speță nu sunt suficiente argumente, probe ce ar demonstra vinovăția contravenientului, sau cel puțin, la materialele dosarului nu se regăsește

vreun act, proces-verbal de cercetare la fața locului în care s-ar indica prezența făptuitorului la domiciliul victimei.

Indică că, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, orice dubiu rezonabil cu privire la vinovăția persoanei trebuie interpretat în favoarea acesteia. Acesta derivă din prezumția de nevinovăție, consacrată la art. 21 din Constituția RM și art. 6 § 2 CEDO.

4. Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 467 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz*.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) din Codul contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din materialele cauzei, Completul de judecată constată, că hotărârea judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 30 ianuarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de reprezentantul recurentului la data de 05 februarie 2026.

Subsecvent, Completul de judecată stabilește, că recursul este depus în termenul legal prevăzut.

La data de 24 februarie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.52)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.*

Prin notificarea din 07 martie 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul, că cauza va fi examinată în ordine de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul înaintat este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional*, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii, Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond corect a ținut cont de rigorile ***art. 458 alin. (1) din Codul contravențional***, care indică că, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „***acuzațiilor în materie penală***”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, *în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz contra Spaniei*, hotărârea din 21

ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza *Hiro Balani contra Spaniei*, 1994).

***Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional**, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*.

***În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional**, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională*.

Normele consacrate la ***alin. (2)-(3) ale art. 374 Cod contravențional*** stabilesc că, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*.

***Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional**, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

***În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional**, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa*

contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

***Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional**, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Astfel, Completul reține că, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

***În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(4) Cod contravențional**, (1) Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.*

Instanța de recurs, prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

La caz, Completul de judecată constată că, la data de 01 decembrie 2025, de către agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, Plop Ana a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 405727, în privința cet. Haruța Vasile, în baza art. 318[1] Cod contravențional, pentru faptul că la data de 29 noiembrie 2025, ora 00:20, Haruța Vasile a încălcat prevederile ordinului de restricție de urgență nr. 2025400152, eliberat la data de 22 noiembrie 2025, pe termen de 10 zile, prin faptul că la data de 29 noiembrie 2025, în jurul orelor 00:20, ultimul a revenit la domiciliul victimei cet. *****, care este mama acestuia, din sat, *****, r-nul Cimișlia. (f.d.18)

În conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, materialele cauzei contravenționale au fost remise instanței de judecată pentru examinare cu propunerea de a se aplica lui Haruța Vasile sancțiunea sub formă de arest contravențional.

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, s-a recunoscut vinovat Haruța Vasile în comiterea contravenției prevăzută de art. 318[1] Cod contravențional și s-a sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 45 (patruzeci și cinci) ore. (f.d.43-44)

La data de 05 februarie 2026, avocatul Bîcos Ștefăniță acționând în interesele lui Haruța Vasile, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond supra indicate a înaintat recurs asupra acesteia solicitând: casarea integrală a hotărârii din 30 ianuarie 2026; rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care procesul contravențional pornit împotriva lui Haruța Vasile, să fie declarat nul în temeiul art. 445 Cod Contravențional sau să fie încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, - nu există faptul contravenției. (f.d.47-49)

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Completul de judecată consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal cu soluția adoptată de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului concluziile sale, cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Totodată, instanța de recurs stabilește că vina contravenientului în cele imputate, se confirmă elocvent prin probele materiale cercetate nemijlocit în ședință judiciară, după cum urmează:

- procesul-verbal de audiere a victimei ***** din 29.11.2025, prin care ultima a declarat că la data de 29.11.2025, în jurul orelor 00:20, fiul Haruța Vasile s-a întors acasă și a început să fie agresiv și să lovească în ușa porții și la casă, încălcând ordinul de restricție, (f.d.5);
- ordinul de restricție de urgență nr. 2025400152 din 22.11.2025, prin care s-a dispus obligarea lui Haruța Vasile să părăsească imediat locuința comună din sat. Ciucur Mingir și s-a interzis contactul vizual și orice contact cu *****. Măsurile de restricție au fost aplicate pe un termen de 10 zile începând cu 22.11.2025, ora 22:00 și până la 02.12.2025, ora 22:00, (f.d.8);
- proces-verbal privind informarea/înmânarea actului de procedură din 22.11.2025, potrivit căruia lui Haruța Vasile i s-a adus la cunoștință contra semnătură ordinul de restricție, (f.d.9);
- cazier contravențional eliberat pe numele lui Haruța Vasile pentru perioada 26.05.2020-26.11.2025, potrivit căruia se constată că contravenientul nu o singură dată a fost în conflict cu legea contravențională, (f.d.13-14);
- proces-verbal de audiere a martorului ***** din 01.12.2025, (f.d.16);
- proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 01.12.2025, potrivit căruia Haruța Vasile a declarat expres că la data de 22.11.2025 i-a fost întocmit un ordin de restricție de urgență pentru 10 zile, iar la data de 28.11.2025, în jurul orei 20:00 el a revenit la domiciliu din motiv că nu avea unde să se adăpostească. Atunci între el și mama lui s-a iscat o ceartă și ultima din nou a apelat la Serviciul de urgență „112”, pentru intervenția poliției. La data de 29.11.2025, în jurul orei 00:20, el din nou a revenit la domiciliul mamei lui. Recunoaște fapta săvârșită, (f.d.17), precum și prin alte probe prezentate de către agentul constatator.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Completul consideră ***justă*** concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Haruța Vasile corect au fost încadrate juridic în baza art. 318^1 Cod contravențional, conform semnelor calificative „*Neexecutare intenționată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgență*”.

În acest sens, instanța de recurs conchide că, conform probelor anexate s-a stabilit cu certitudine că, contravenientul Haruța Vasile se face vinovat de comitea faptei imputate.

Cât privește alegațiile recurentului unde s-a indicat că procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută din motivul lipsei semnăturii victimei sau a mențiunii privind refuzul acesteia de a semna (art. 443 alin. (5) Cod contravențional), Completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Or, potrivit prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional, *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice –* ***lipsa*** *denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a* ***semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent****, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor,* ***atrage nulitatea absolută a procesului-verbal***.

Astfel, potrivit cadrului normativ contravențional, nulitatea procesului-verbal intervine doar în situația încălcării unor cerințe esențiale, care aduc atingere drepturilor fundamentale ale persoanei și afectează în mod real posibilitatea exercitării dreptului la apărare. Simpla lipsă a semnăturii victimei, în lipsa demonstrării unei vătămări efective a drepturilor procesuale ale contravenientului, nu poate conduce automat la sancțiunea nulității absolute.

Mai mult, cu privire la lipsa probelor, din materialele cauzei rezultă că fapta contravențională nu se întemeiază exclusiv pe procesul-verbal contestat, ci este confirmată printr-un ansamblu probator coerent și concordant, inclusiv ***declarațiile victimei***, ***declarațiile contravenientului*** care își recunoaște expres vina în ședința de judecată, și alte acte procedurale. În aceste condiții, eventualele carențe formale invocate (lipsa procesului-verbal de cercetare la fața locului) nu sunt de natură să afecteze temeinicia constatării faptei și nici legalitatea tragerii la răspundere contravențională.

Subsecvent, Completul de judecată atestă că a fost demonstrat cu certitudine că Haruța Vasile a încălcat în mod intenționat cerințele ordinului de restricție de

urgență, fiind pe deplin conștient de existența și conținutul acestuia, fapt confirmat prin procesul-verbal de înmânare a actului semnat de către contravenient.

Completul reiterează că, însuși contravenientul a recunoscut în declarațiile sale că a revenit la domiciliul victimei în perioada de valabilitate a ordinului de restricție, invocând lipsa unui alt loc de trai. O asemenea justificare nu înlătură caracterul ilicit al faptei, întrucât obligațiile impuse prin ordinul de restricție sunt imperative și nu pot fi ignorate din motive de oportunitate personală.

În ceea ce privește susținerea recurentului referitor la insuficiența probelor și lipsa unui proces-verbal de cercetare la fața locului, instanța de recurs reține că legea contravențională nu impune existența obligatorie a unui asemenea mijloc de probă pentru constatarea faptei. Conform art. 425 Cod contravențional, vinovăția poate fi dovedită prin orice mijloc de probă admis de lege, iar în speță, declarațiile victimei coroborate cu recunoașterea de către contravenient a faptei și celelalte înscrisuri formează un ansamblu probator suficient pentru stabilirea vinovăției.

Invocarea principiului „*in dubio pro reo*” este, de asemenea, lipsită de temei în circumstanțele cauzei, deoarece din totalitatea probelor administrate nu rezultă existența unor dubii rezonabile care să nu poată fi înlăturate. Dimpotrivă, situația de fapt este clară și confirmată prin probe directe, coerente și pertinente.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală (contravențională), pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță, (după cum se indică în cauza *Garcia Ruis contra Spaniei*, și cauza *Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Completul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Completul de judecată mai consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or, instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, având în vedere faptul că, prima instanţă a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs declarată şi a menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele lui Haruța Vasile.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 ianuarie 2026, adoptată pe cauza contravenţională intentată în privința lui Haruța Vasile învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător: MIRONOV Andrei

Judecător: COLEV Grigori

Judecător: HUDOBA Valeri